גליון 1138 - שנה כב'

יהדות באהבה

הפטרה
"חזון עובדיה"

פרשת וישלח

המאור שבתורה

מעט מן האור דומה הרבה מן החושך

© כל הזכויות שמורות

שבת יח' כסלו התשפ"ז

	הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
י–ם	16:19	17:10	17:45
ת"א	16:17	17:08	17:40
חיפה	16:17	17:08	17:40
ב"ש	16:20	17:11	17:44

יוצא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

לע"נ: מו"א עט"ר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

זכינו לקחת את בנינו שילה, בגיל 3 אצל מו"ר רבי **מרדכי אליהו** זצ"ל. ידענו מתחילה, וכך גם נמסר מהלשכה בשם הרב, כי למרות העומס העצום של הפונים לרב, יקדים לקבל אותנו בשמחה. ואכן כך היה. הרב קיבל אותנו בשמחה, במאור פניו הקדושות, **שמח אתנו** במשמעות המנהג, ברך את כל המשפחה ואת הבן, ובעדינות רבה גזר תלתל מאחורי הראש מבלי שהבן ירגיש.

במהלך המעמד, הרב פתח עם בננו הקטן בשיחה על מבטא האות ב' בלי דגש, כאשר בננו, בהגייה תימנית, מתעקש לומר בית רפויה, ולא בית דגושה. הרב מאוד נהנה מהשיח עם הבן, עשה זאת **בפנים שמחות ומחייכות**.

ביקשנו להעניק לרב "מתנה", למרות שידענו מראש כי הרב לא לוקח מאומה משום אדם בעולם!

הרב עובדיה הדאיה זצ"ל היה מגדולי הפוסקים הספרדים, גדול בהלכה וגדול בקבלה. רב, דיין ומקובל, בן הרב **שלום הדאיה** וצאצא למשפחת רבנים מפורסמת ונכבדת מארם צובא. שימש כראש ישיבת המקובלים בית אל, כחבר מועצת הרבנות הראשית וכחבר בית הדין הרבני הגדול .

הרב עובדיה הדאיה נולד בעיר חלב שבסוריה, היא ארם צובא בר"ח טבת תר"ן. אביו היה הרב הגאון רבי שלום הדאיה, מחשובי החכמים ומחבר ספרים בהלכה ובאגדה. מצד אמו, היה נכד להרב הגאון רבי **יצחק לבנטון** זצ"ל, ראש על אר"ץ רבה, מחבר ספר "נכח השלחן".

עיקר הכל- יראה אמיתית על ידה עוזר ה' לאדם ונותן לו חכמה.

וכמה שמח רבי **משה לוי** זצ"ל שטעו בו, מעיד הוא עצמו: היודעים אתם מתי הייתה לי פעם תחושה מאד נוחה ונעימה? כשהגעתי לתת שיעור בנתיבות, בכולל של הרב **יורם אברג'ל** זצ"ל, והאברכים היו בטוחים שאני הוא הנהג, והנהג הוא הרב...

התחושה הזו הרבה יותר טובה מכל השירים ששרים לי בכניסה. ופעם אמר: לולא היו מחייבים אותי ללבוש עניבה לכבד את תפקידי כר"מ בישיבה – לא הייתי עונב...

באשר יש לאדם על מה לצעוק ,ורוצה לצעוק, אך איננו יכול לצעוק – זוהי הצעקה הגדולה ביותר .

רבנו משה בן מכיר זצ"ל, מחבר הספר "סדר היום", שחי בתקופת **האר"י הקדוש**, כנה את בית-המדרש בתואר "הסגר". והיה מסביר: "התעלותו של בן ישיבה תלויה **במידת הסתגרותו בין כותלי בית המדרש**, בארבע אמות של הלכה, כשהוא מקדיש את כל ישותו ללימוד התורה ולא מסיח את דעתו מתלמודו."

לע"נ **רחל (רשל) אלבז**
בת קלרה ואליהו

נקודה למחשבה

אישה **בלבוש פשוט** ובעלה, אף הוא בחליפה פשוטה, ירדו מהרכבת בבוסטון ופסעו ללשכתו של נשיא אוניברסיטת הרווארד, ללא קביעת כל פגישה מראש .המזכירה, בקלות רבה, יכלה להבחין שלאנשים פשוטים ועניים אלה אין כל עסקים בהרווארד וקרוב לוודאי שגם לא מגיע להם להיות בקמברידג` אנו מבקשים לראות את נשיא האוניברסיטה", אמר האיש בקול רך .**הוא עסוק** ויהיה עסוק כל היום", סננה המזכירה בשפתיים קפוצות .אנו נחכה שיתפנה", אמרה האישה .במשך שעות המזכירה התעלמה מהם, מקווה שהזוג בסופו של דבר ילך. אבל הם לא הלכו ותסכולה של המזכירה הלך וגדל. לבסוף היא החליטה להפריע לנשיא. "אולי אם תראה אותם לדקות מעטות, הם יעזבו", היא אמרה לו. הוא נאנח בכעס ובמנוד ראש הסכים. הוא יצא לקראת הזוג .

אמרה לו האישה: "בננו למד בהרווארד במשך שנה. הוא אהב את המקום והיה מאד מרוצה כאן. לפני כשנה הוא נהרג בתאונה. **בעלי ואני היינו רוצים להקים כאן יד לזכרו**, במקום כלשהו בקמפוס ".הנשיא לא התרשם מדבריה. יתרה מזו, הוא אפילו היה בהלם. "גבירתי", הוא אמר בזעף "איננו יכולים להקים אנדרטה לכל אדם שלמד כאן ונפטר. אם היינו עושים כך, המקום היה נראה כמו בית קברות. "לא" הסבירה האישה במהירות "איננו רוצים להקים אנדרטה.

חשבנו אולי לתת בנין שלם להרווארד ."נשיא האוניברסיטה גלגל בעיניו, הביט בהם ואמר כמעט בקול צעקה: "בניין? יש לכם צל של מושג כמה עולה להקים בניין? השקענו לאחרונה 7.5 מיליון דולר בהקמת הבניין לפיסיקה, כאן בהרווארד ."לרגע הייתה האישה שקטה .הנשיא היה מרוצה. **סוף, סוף הוא יוכל להיפטר מהזוג הזה**. ואז פנתה האישה לבעלה ואמרה בניחותא: " זה כל מה שעולה להתחיל אוניברסיטה? למה שלא נקים פשוט אוניברסיטה משלנו?" בעלה הנהן והניד בראשו בהסכמה .פניו של הנשיא נפלו במבוכה רבה .גברת ומר סטאנפורד קמו והלכו לדרכם. הם נסעו לפאלו אלטו, קליפורניה, שם הם הקימו וייסדו אוניברסיטה הנושאת את שמם, אוניברסיטת סטאנפורד הידועה, כיד " זיכרון לבן," שהרווארד **לא התייחסה** אליו יותר .

אתה יכול בקלות לשפוט את אופים של אחרים ע" איך שהם מתייחסים לאלה שהם חושבים שלא יוכלו לעשות מאומה עבורם. דע **אל תזלזל בשום אדם** .לך תדע מהיכן תבוא הישועה .... (העורך)

העלון לעילוי נשמת: הרב **שלום שבדרון** זצ"ל הרב **חזקיה מדיני** הי"ד זכותם תגן עלינו

והבעל-שם-טוב זצ"ל היה

מתענה תמיד בהפסקות גדולות, וכאשר רצה לאכול היה חופר גומא בארץ ונותן לשם קמח ומים והיה נאפה מחום החמה, זה היה כל מאכלו אחר תעניתו. וכל ימיו היה בהתבודדות.

ויהי כאשר עברו לו **משך שבע שנים** שישב בהתבודדות בין ההרים והגיע העת קרוב להתגלותו, נסע עם אשתו לקהילת-קודש ברוד לגיסו הרב מורנו רבי גרשון. ויהיה בבואם וישאל את אחותו לשלום והיכן הייתם. ותשב אמריה לו: הולכים היינו מעיר לעיר **וצרות רבות סבבונו**.

ונתמלא רחמים על אחותו, ויושב אותם סמוך לביתו, ויקח את הבעל-שם-טוב שיהיה משרת לפניו.

ושם אישה גדולה

"ויהי היום ויעבור אלישבע אל שונם ושם אישה גדולה" רש"י מפרש: אישה גדולה- אישה חשובה, ואילו התרגום יונתן מתרגם: "אתתא דחלת חטאין", דהיינו אישה יראת חטא. מה היה שכרה של אישה גדולה- יראת חטא זו? זכתה שיצא ממנה חבקוק הנביא. כמאמר הזוהר: "**חבקוק הנביא** דשונמית הוה". אמו של רבי **שלמה זלמן** זצ"ל, הרבנית הצדקנית מרת **צביה** עליה השלום, הצטיינה במיוחד במידה זו של יראת חטא, הידור במצוות, וזהירות מופלגת מכל צל צילו של חשש ונדנוד עבירה. בזכות זה זכתה לבן גדול וקדוש **שהאיר את עיני ישראל** בכל העולם כולו, בתורתו וחוכמתו, בפסקיו ובהוראותיו.

כי את הלב תחייהו

המלה הטובה כאשר יחיה המטר את האדמה.

אפילו

ספרי לימוד היה נוהג להלוות התנהג בצמצום רבי **שלמה מזוועהיל** זצ"ל ולא קנה לו ספרי לימוד אם היה יכול להשיג להלוות. וסיפר אחד שמאיתו שאל ספרים, ופעם אחת ביקש ממנו גמרא פלונית ונתן לו אותו שהיה לו בביתו ללא שהות והיתר, ובא כמה פעמים וראה שאינו לומד בה.

הטעם לסירובו ליהנות לצורך עצמו ממון, היה כי רצה להשתמש בזה לצרכי צדקה: אחד הזמין את רבנו לסנדקאות ורצה לקחת את רבנו עם מונית ורבנו סירב ואמר **שאפשר לנסוע בתחבורה ציבורית** וכן עשו. ושם היה דחוס, אמר לרבנו שבמונית היה אפשר לחסוך זאת. אמר לו שבכסף הזה יכולים לעשות צדקה.

הקב"ה עושה נס מיוחד כדי להסתיר את הניסים שבטבע.

סיפרו

על פלוני שהוא מתחזה לצדיק, כדי להונות אנשים תמימים ולגנוב את דעתם וממונם. וכדרכם של גדולים היה חותם על איגרותיו בתואר "הקטן". אמר לו פיקח אחד:"עד מתי תהיה קטן? הגיע הזמן שתהיה גדול יותר, כמו שאמרו חכמנו במסכת חולין: **'גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם'**..."

ישיבת ליקווד

נקלעה למצב כלכלי קשה, וסכנת סגירה ריחפה עליה. כינס הגאון רבי **יוסף שלמה כהנמן** זצ"ל, הרב מפונוביז' זצ"ל, את תורמי ישיבת פונוביז', והלהיב אותם להיחלץ לעזרת הישיבה **ולהצילה ממצוקתה**, בלא חשש שמא יהיה הדבר על חשבון ישיבתו.

ואכן, הצליח הרב, ותורמים אלה באו לעזרת ישיבת ליקווד והצילו אותה מהתמוטטות.

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב **ראובן אלבז** שליט"א

מעשה באשה שהיתה מפרנסת את ילדיה הקטנים ביגיע כפיה.

בזמנם לא היו מקורות של עזרה, ולכן היתה טוחנת חיטים ולשה עיסה (ומפרישה חלה יעויין כף החיים רמ"ב) ועושה עוגות ומוכרת אותם בשוק, והתשלום שהיתה מקבלת בעד העוגות היה מנת לחמם של עוללים בצמצום גדול.

באחד הימים בשעה שהיא מכרה את העוגות הגיע גוי שיכור ובעט במגש העוגות ופיזר אותם על הרצפה,

כשהגויים ראו מלא עוגות על הרצפה התחילו לחטוף ולקחת את העוגות.

האלמנה צעקה שגוזלים את פרנסתה! במה תפרנס את ילדיה?!

עבר שם יהודי חכם ואמר לה: דעי לך שאי אפשר לקחת מהגויים את מה שהם חוטפים לך, אך כמו שהם חוטפים תחטפי גם את!

היצר הרע חופץ מהאדם את האמונות ואת לימוד התורה הקדושה,

אם אנו נחטוף כל רגע שאפשר לנצלו לתורה ולקיים בו מצוה.

שבת שלום ומבורך מכל בית ישראל

שלום

בית הוא התשתית ואבן היסוד של כל בית. רבי **משה מנדל** זצ"ל נהג לעורר את משחרי פניו, בגודל מעלת שלום בית. הרבה גופי תורה תלויים **בשלום ורעות** שבין איש לאשתו- היה אומר. הוא עצמו שימש מופת חותך, בהנהגה זו והיה זהיר ביותר במצווה זו, קיים כפשוטו את דברי חכמינו "אוהבה כגופו ומכבדה יותר מגופו.

הבנות מעולם לא ראו את אבא פוגע באמא, תמיד התייחס אליה **בחיבה יתרה ובנעימות**.

היה מרבה לספר בשבחה ומעלותיה, בפניה ושלא בפניה, וכל מעייניו להיטיב עימה. גם **היה מוזג רבים** שיפנו אליה לקבל ברכתה, "צדקנית מופלאה היא ושלה גדול משלי", אמר להם.

חובה היא להסתכל מבעד למשקפיים הנכונים משקפי התורה

צבעי

אחד צובע תיקרה . ניגש אליו שיכור אחד ושואל: "תגיד אתה מחזיק חזק את המכחול?"

הצבעי משיב לו: "כן, למה?"

השיכור אומר לו: "**כי אני לוקח לך רגע את הסולם**..."

רבי שלום שבדרון

זצ"ל היה מורה דרך באמונת חכמים, בכבודם של גדולי ישראל ובמוראם. הרגישויות שלו זיהו דקויות וגוונים, שנחשפו במלוא עוצמתם בעת שחלק כבוד ל"יראיו".

פעם המתין ל"ברית" במחיצת כמה תלמידי חכמים. בשעת ההמתנה עמד ושוחח עם רעיו רבי **זאב א"דלמן** ורבי **עזרא ברזל** אודות ההמתנה לברית שגם עליה מקבלים שכר.

לפתע נכנס אחד מבני המשפחה והכריז: הסנדק, מרן **הגרא"מ שך** מגיע בעוד רגע. רבי שלום נרגש הוא הניח ידיו על כתפי חבריו כמבקש לצרפם לזכות הגדולה **שנפלה ברעיונו**: "בואו נתיישב על הספסל, אם נשב נוכל לכבד אץ הרב שך עם כניסתו בקימה..." הם ישבו.

כשנכנס מרן הרב שך, הם זקפו את קומתם לכבוד התורה.

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשיד, דינה בת והב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, יחיא בן לולו"ה, נעימה בת עזיזה, כרמלה בת סעידה, סעידה מזל בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, החסיד מנשה בן רחמה, רפאל ואלברט בני קלרה, חכם יהודה בן חנה פתייא, הרב אלעזר בן שמחה, הרב יורם אברג'ל, יחזקאל ושמואל בני שמחה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, מרים בת זוהרה, אליעזר בן רגינה, שלום בן אורה מורי, ישראל בן שמחה סבג, שמואל בן רבקה, אסתר בת שרה, רחל רשל בת קלרה, שלמה בן דונה, חנה בת אסתר דמגי הרב יהודה יאיר, יפה בת לאה, דוד בן איזה, יעקב בן שרה ברסקה, **מרן הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה**